

שם בנה לו אמיר מלונה, ניסה לקרוע את החבל בו היה קשור. אמיר הבין, שיחרר את השועל. במקומו בא כלב קטן וחום בשם טוטי.

הבעיה לא נפתרה. בגמר בית הספר התגייס אמיר לצבא. כזי לגמור אותו ב"מהרה ולהכנס לאוניברסיטה ללמוד רפואה". הוא התנדב לקורס-טיס עוד בתחילת שירותו. כשם שטילווי לא היה טיולים לשם טיולים, כך לא היה זה עתה טיס לשם טיס.

נאסרה. ברנע האחרון ממש הוצאה ההודעה מן העמוד הראשון.

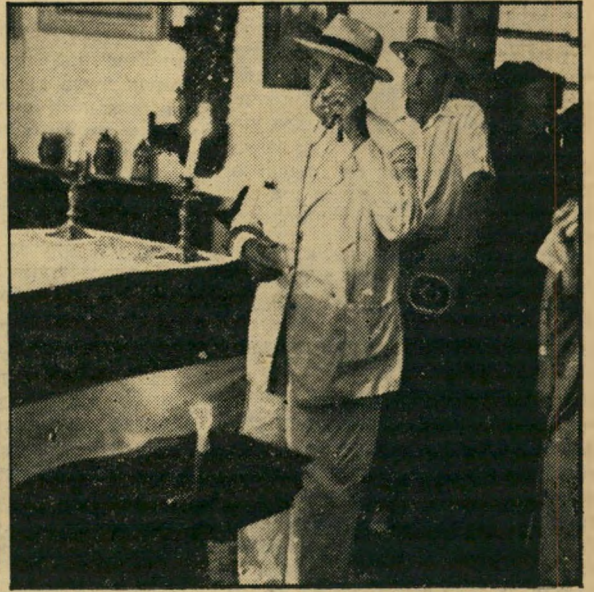
אולם שוקן החליט שלא יכנע. הוא רמו על אפשרות של הגשת צו על תנאי נגד האוצר. כשנשאל השבוע על כוונותיו, ענה קצרות: "בעוד כמה ימים זה יתדע!"

חותמת גוג'י

מדי שבוע נמכרים בישראל כמה אלפים ספסים של השבועון האמריקאי טיים. ספסים

את השימוש בו על כל שני הצדדים. נראה כי העניין הוקפא.

עד בוא התסיסה הדתית של הימים הגורר אים. דלת החדר הפנוי נשארה אמנם נעולה, אך מחיצת הבטון סולקה, בני העדה הכורדי דית יכלו להרים את קולם בתפילה משני עברי הריסותיה. העובדה שהיתה בכך עבירה פלילית לא הבהילה אותם במיוחד. "ישנם מקרים שצו האמונה חזק יותר מצו בית המשפט", הכריזו כמה מבני העדה הכורדית.

הסב. האב וארון הבן שפירא
משפחת יובל להלוויה

בית משפט השלום בחיפה יצטרך להחליט מה מידת הנזק בגירסה זו.

**דרכי אדם
לא רוצה למות, אבל...**

דוגמתו של ישראל סיני, האופה הירושלמי שתלה את עצמו לפני כשנה, בהשאירו את ריו מכתב אישום נגד מס ההכנסה, עמדה השבוע נגד עיניו של סליכס לוי, תושב יפו בן 48. גם לו יש סינה נגד הממשלה, והעניין רייה והעזרה הסוציאלית ואם לא ינתן לו מבוקשו, הודיע במכתב גלוי, יתלה את עצמו "בשיטה של סיני".

דמו עזה לראשי. דירתו העלובה של לוי ברחוב סלמה 7, יפו, ריקה, מכילה רק כחובת מריה, המרוחה בצבע אדום על הקירות: "הממשלה והעירייה הרסו את חיינו!" לדבריו, קופח לוי בעל ממדי הענק והשסם השחור העבה, בכל אשר עשה משך 26 שנות חייו בארץ, מאז עלה מקהיר.

בתחילת שנות הארבעים, למשל, נתקבל כפועל נקיין בעיריית תל-אביב. הוא סוטר משם כעבור 11 חודש, "מפני שאני מרנק!" הוא טנה לבכור שלום שטרית, לאליעזר פייטשון, לישראל רוקח, שבת לאסעם על מדרגות בית העירייה, מבלי לשוב לעבודתו. תוך כדי שיחה עם פייטשון, חבר מועצת העירייה הנחשב לנציגם המכובד של ספרדי העיר, איבד לוי את עשתונותיו. "דמי רתח בראשי" סיפר אחר-כך. הפכתי את שולחני ועשייתי שמות במשרד. "התוצאה: משפט של 50 לתיים-סגורות שהסתיים בהטלת קנס של 50 פרוסה, והקלה מסויימת במצבו של לוי.

איה בני זי. כאיש אצ"ל השתתף ב"כיבוש יפו, התגייס לאחר מכן לצה"ל, נפצע בראשו מרסיס ברמה בשעת כיבוש קטמון. אולם צרות אלו היו כאין וכאפס לעומת מה שארע לו לפני חודש.

ב"ב באוגוסט שב סליכס לוי לביתו, לא מצא את אשתו ושני ילדיו. "אויבי מתנכ"לים לי יו" צעק מיד, ביקש את התערבות המשטרה, המשרה בררה, מצאה כי הילדים נלקחו למוסד. על פי צו של שופט הנוער, בהתאם לסנייתו של קצין המיבחן החזוני, "מצאו כי יש לך השפעה רעה על ילדיך", הסבירו לו השוטרים.

לוי התעקש. קולו הורסים את חיי כשיטתיות משך 20 שנה, אחר כך באים ר"אמירים שוגמתי משחיתה את בני אינני רוצה למות, אבל אם לא יחזירו לי את ילדי די ויתנו לי את האפשרות לשמש להם דוגמה יפה אתאבד — כאזורה וכאות המדרון נגד כל המוסדות שדחפו אותי אל המדרון ונגד ההתערבות הבלתי-אנושית של אותם מוסדות בחיי הפרטיים של האזרח."

אלה שייכים למהדורה מיוחדת המודפסת בש"ביל ארצות המרחב ואפריקה, כחלק מן המה"דורה האטלאנטית הכוללת של העתון. על השער מסומנים השמות של שמונה-עשרה ארצות האזור, בתוספת המחירים, החל בקונגו הבלגית (12 פרנקים) וחבש (0.75 דולאר) ועד רודזיה (2 שילינג) וסוריה (100 גרוש).

בשבוע שעבר חיך על שער טיים האיש החזק של מצרים, גמאל עבד אל-נאסר. כת"ב-השער היתה מבוססת על ראיון מיוחד עמו. מלבד זה דמה הגליון לכל גליון אחר. רק חדי המבט שמו לב לפרט אחד: על השער חסר, הפעם, שמה של ישראל (325 פרוסה). תחת זה הוחתם השם והמחיר ב"ארץ בחותמת הגומי."

פחרון התעלומה נתגלה כעבור שבוע. כש"שוב התנוסס שם ישראל במקומו המיועד בין עיראק וירדן. עבד אל-נאסר פשוט העמיד את הסרת שם ישראל באותו גליון כתנאי למתן הראיון.

**דת
צו האמונה**

בוני שיכון הלי-עמל ההסתדרותי בחיפה לא חלמו כי כעבור 20 שנה יהפוך בית הוועד-השכונה לשדה קרב בין תושבי המקום. המשתכנים, כורדים ואשכנזים, רבו דחקא על הגורם המאחד-לכאורה את פזורי היה"דת: הדת.

"הכורדים" טענו האשכנזים, "אינם יודים עים מה זה תפילה. מעולם לא ילמדו לנהל בית-כנסת מסודר!"

הכורדים השיבו: "האשכנזים צועקים כמו מטורפים ועושים כל מיני תנועות. תפילתם אינה תפילה. זהו ריקוד משוגע!" לבסוף נמצאה פשרה בבית-המשפט: ה"קומה העליונה של בית וועד השכונה נחצתה על-ידי מחיצת בטון עבה, הפכה לשני בתרי תפילה נפרדים.

רוצים דמי מפתח. ברבות הימים בנו האשכנזים בית-כנסת ממש משלהם, אספו את 10 אלפי הלירות הדרושות בעיקר מתקי ציבי המוסדות הדתיים הממשלתיים. אולם הם סירבו למלא אחר פקודתה המפורשת של המועצה הדתית, שקבעה כי החדר השני יימסר לעדה הכורדית ביום שהאשכנזים יקימו בית-כנסת משלהם. ללא דמי מפתח, הכריזו, לא ימסרו את החדר.

מועצת פועלי חיפה התערבה, פסקה כי על הכורדים לשלם 500 ל"י לאשכנזים. האשכנזים סרבו, פנו למועצה הדתית בהצעה להפוך את החדר הפנוי לכית-ספר דתי של אגודת-ישראל. שוב הובא העניין בפני בית המשפט, שפקד לנעול את החדר, לאסור

לשאלה שיגרתית של הקצין הבחון: "מדוע אתה רוצה לטיס?" ענה כי הוא רוצה להיות רופא-טיס, לעסוק במחקר של תנאי טיסה בגבהים ומהירויות שונות והשפעתם על גופו ונפשו של הטייס. הוא נתקבל מיד.

את רוב חופשותיו בילה אמיר בבית. לפ"עמים ירד לערבה, לעין-ראדיאן, שם נמצאת הנח"לאית עכסה, שכנתו בפתח-תקה וידידתו עוד מימי בית-הספר. אולם עליה לא הרבה לדבר, ועם בנות אחרות לא נראה.

בזמן האחרון נתעוררה אצל אמיר בעיה שלא קל היה לפתרה: לחתום או לא לחתום על חוזה צבא קבע. להשתחרר ולהכנס לאו"ניברסיטה, או לחתום לתקופה ארוכה ול"הישלח לחוף-לארץ ללמוד רפואת טיס? אלא שלא ניתן לו הזמן להגיע למסקנה.

**עתונות
יהי בחצי הלילה**

"מר שוקן איננו!" היתה תשובת הטלפון ניסית, כשצילצל לפני שבועיים, בשעה שש בערב, שר האוצר לוי אשכול לעורך הארץ. אותה שעה כבר התכוננו פועלי-הדפוס לסדר את העמוד הראשון של גליון יום המחר. מסמר העמוד: הודעת הארץ על החלטתו להעלות את מחיר הגליון בימי חול מ-100 ל"125 פרוסה, בערב שבת מ-150 ל"175 פרוסה. הפרוגרסיביים, לארגן העלאת מחירים כל"לית של כל העתונים היומיים, נוכח עליית המחירים המתמדת של הנייר, המשכורות וה-שירותים, (שכבר גרמה לצעד דומה בעתונות הערב). אולם ברנע האחרון סירב דבר. מנה ליו חששו להרגיו את האוצר, מאחר שמחיר העתונים הוא פריט חשוב במדד יוקרה-חיים. מנהלי האוצר, אנשי מפא"י נאמנים אינם מעוניינים בהעלאת המדד הרשמי.

כך תחסום. גרשום שוקן (42) אינו אדם המרבה להתחשב בדעות הוולת. חישב הוא: אם יעלה מחיר הארץ על מחיר שאר העתונים, רק יעלה הדבר את קרנו בעיני הקור"אים, שייסקו את המסקנה כי עתון טוב יותר זקוק למחיר גבוה יותר. סידור העמוד נגמר, מכונת-הדפוסה עמדה הכן.

בנתים צילצל שר-האוצר כל כמה דקות אל העורך הממושקף, בן גרמניה. לבסוף השיג את שוקן, הרגיל לחזור למערכת מאז: חר בערב. השיחה היתה קצרה ונרגשת: אשכול ורש לבטל את ההעלאה, שוקן טען שזה עסקו הפרטי. אם רצונו להעלות את המחיר כדי להוסיף שירותים לעתון (צעד ראשון שתוכנן: הוספת שני עמודים ביום ב") הרי אין איש יכול לאסור עליו זאת.

אשכול, שסרב בשעתו לחסום את השחרים בסוכנות, החליט הפעם לחסום את מחירי העתונים. בחצות הלילה הגיעה ההודעה. הוטל צו של פיקוח על מחירי העתונים, ההעלאה

על דבורים

ועל דבש

בשעה שהדבש עומד בצננת על השולחן אין אנו מעלים על הדעת שכדי לייצר קילוגרם אחד של דבש, צריכות 2000 דבורים לעמול כל ימי חייהן!

דבורה אחת, אילו רצתה לייצר ק"ג דבש, היתה חייבת לעוף פעמיים סביב קר-המשווה, דהיינו מרחק של 80.000 ק"מ.

ואף על פי כן, אט"ט בעמל חרוצים נוצר הדבש לתועלת האדם. במעט עמל, תוך שיטה ותכנית יכול גם אתה לזכות כסירות שיהיו לתועלתך. אם תחסוך כל חודש סכום קבוע לו קטן, לפי שיטת ח"ג (חסכון גמול) של בנק א"י לדיסקונט... תראה כעבור 10 חודשים את הברכה שתפול בחלקך.

שמרי על גזרה הטובה
ללא דיאטה קשה
מכונות אמריקאיות חדישות
"מכון לחטוב הגזרה"

ת"א, רח' רש"י 9, טל. 21668

רק
מקסטי-שמפו
מנקה
דברי צמר
באתריות,
בעדינות
וביסודיות

טקסטיל
טקסטיל

המפיצים היחידים: חברת נורית בע"מ.

תשומת לב!

תשומת לב!

קורסים חדשים

מתחילים אחרי חג הסוכות ב-12 ו-13 לאוקטובר
מתחילים לימודים במשך 3 חודשים תפירה וגזירה
למשתלמות, לתופרות וקונפצוריס, קורסים מזורנים לגזרה ולמודוליוציה. שיטות אמריקניות וצרפתיות חדישות. מדה וקונפציה

ב-ים לתפירה ולגזירה

"ליאונורה"

שלמה המלך 72, תל-אביב
עלידי גן החיות
ההרשה
יום יום 9-7, 1-7-4

